

Texten som är daterad den 26 mars 1916 är hämtad ur Ingrid Lundströms vaxdukshäfte. Ingrid Lundström, som växte upp på Elgsjö, Barösund i Ingå skärgård, var moster till Kims far. Texten torde vara en s.k. aktualitets- eller nyhetsvisa, som skrivits med anledning av en anmärkningsvärd händelse.

Barken Argå var det största skeppet i staden Lovisas flotta och det måste ha varit ett förfärligt slag mot stadens ekonomi när fartyget gick i kvav år 1891 vid Norges sydkust vid öBryggsjärö. Lyckligtvis tycks besättningen ha klarat sig och t.o.m. hamnat på krogen när de kom i land! Berättelsen om Barken Argå kändes omedelbart angelägen särskilt då Lovisa är Kims barndomsstad. Vi tyckte att vi ville använda den utmärkt författade texten men visste inte till vilken melodi den sjungits. Därför gjorde vi själva en melodi i skillingtrycksstil.

*En brigg kan sägas vara en tvåmastad bark
öFalsterbyö i texten syftar på Falsterbo
öBryggsjärö torde ligga någonstans vid Norges sydostkust eftersom det var den rutten fartygen ofta tog på sin väg ut från Östersjön.
Det kan vara fråga om Brekkestøy i närheten av Lillesand
öSkonartö = skonert*

BARKEN ARGÅ / EN SJÖMANSVISA G-dur

Allt invid Sörnäs brygga där låg en bark så rar.
Den var ifrån Lovisa, från den vackra stad.
Och briggens namn var Argå ó det var hans rätta namn
Från Finland till England om Spanien han gick fram.

Vi gjorde oss så klara på Helsingfors hamn.
Vi gjorde oss så klara på Sveaborgs fjärd.
Vi gjorde oss så klara, tog lotsen ombord,
Vi spände våra segel, gick timmerman till rors.

Och flickorna de vackra, de avsked av oss tar
Och önskar oss god lycka uppå det vida hav.
Sen for vi så hastigt över Östersjön den blå.
Den femte om natten vi Falsterby såg.

Och Kattegatt och Skagerack och Nordsjön den blå,
Det gick allt lika härligt, vi fröjdades däråt.
Men den elfte oktober, det var en olycksstund,
Vi törnade på Bryggsjärö med skutan uppå grund.

Däckslasten ren splittrades, kryssmasten kapas av
Och alle man där sågo för sig en säker grav
Om icke någon engelsman had´ räckt åt oss sin hand
Och hjälpt oss att föra skön Argå i land.

Ty andra dagens morgon när solen uppgick
En skonart ifrån Öresund i lovart om oss gick,
En skonart eller skonarbark i lovart om oss gick
Och nödflagg vi hissa och hjälp av dem vi fick.

Och skål för en sjöman och skål för en vän
Och skål för en sjöman som har en trogen vän
Och skål för en sjöman som har sin grav så när
Och skål för barken Argå ó nu är vi alla här!